

מ"ת 46432/02/21 - מדינת ישראל נגד עלא ואכד, סאקר ניג'ם, פיראס נעימי, שוקרי דבאח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 46432-02-21 מדינת ישראל נ' ואכד(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המבקשת:
נגד
המשיבים:

1. עלא ואכד
2. סאקר ניג'ם
3. פיראס נעימי
4. שוקרי דבאח (עציר)

החלטה (בעניין משיבים 2 ו-3)

פתח דבר

1. לפניי בקשת המדינה להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, בגין מעורבותם בביצוע עבירות שונות בנשק. (יובהר, כי החלטתי ניתנת על יסוד פרטי כתב האישום המתוקן, לפיו הוחלף סדר המשיבים בכתב האישום, פיראס נעימי הוא משיב 2 וסאקר ניג'ם, משיב 3)

2. כנגד המשיבים, ומשיבים 1 ו-4, הוגש כתב אישום האוחז בארבעה אישומים בעבירות נשק שונות. על יסוד טיב מעשיהם ומסוכנותם עותרת המדינה להורות על מעצרים.

תמצית המעשים המיוחסים למשיבים

3. האישום המרכזי המיוחס למשיבים הוא האישום הראשון. כנטען באישום הראשון, בהמשך לקשירת קשר בין משיבים 1 ל-4 בעניין מכירת כלי נשק, הציע האחרון ביום 24.1.21, למשיב 1 לקנות רובה צייד וזה הסכים. למחרת היום, הציע משיב 4 למשיב 1 לרכוש כלי נשק נוסף שיוכל למכרו ברווח. ביום 26.1.21, בשעת הצהריים, נסעו משיבים 1-3 מיישוב מגוריהם בצפון לתוך שטחי הרשות לצורך קידום עסקת הנשק והוצאתה לפועל. משיבים 1 ו-2 נסעו יחד ברכב מסוג ב.מ.ו (ל"ז 90-881-54) ומשיב 3 נסע ברכב פורד (ל"ז 75-487-71) שבבעלות בן דודו של משיב 1. המשיבים נסעו האחד לאחר השני לתוך שטחי הרשות, בהמשך התפצלו כך שהמשיב 1 נסע ברכב הב.מ.ו. לשכם, והמשיבים נסעו יחדיו ברכב הפורד לטול-כרם, שם קיבלו לידיהם שני כלי נשק: רובה צייד ואקדח מסוג ברטה, חלקים לנשק, ומחסניות מותאמות.

בהמשך לכך, חברו המשיבים יחדיו, הטמינו את הנשק בדופן דלת השמאלית אחורית של רכב הפורד והחליפו ביניהם את כלי הרכב, כך שהמשיבים נסעו ברכב הב.מ.ו. בשעה 20:13, בדרך יציאתם, שלח משיב 2 למשיב 1 שתי הודעות לפיהן, דרכו נקייה, ובהמשך יצאו שני כלי רכב משני מחסומים שונים, המשיבים ממחסום חוצה-שומרון ומשיב 1 ממחסום רנטיס, ונעצרו ע"י כח משטרה שהמתין להם בסמוך. על יסוד מעשיהם אלו, מואשמים המשיבים בעבירה של נשיאה או הובלת נשק בצוותא לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וסעיף 29 לחוק.

4. עוד מיוחסת למשיבים מעורבות בעסקת נשק נוספת ביחד עם משיב 1 (אישום שלישי), לפיו ביום 9.9.20 קשרו המשיבים 1 ו-2 עם אחר קשר לרכישת חלקי נשק, וביניהם מתפסים לנשק, כוונת נשק וידית הסתערות לנשק, שלאחריו, רכשו את חלקי הנשק מהאחר. בתאריך 23.9.20 הועברו המתפסים וידית ההסתערות למשיב 3, באותו היום נשא המשיב 3 שני רובים טעונים במחסנית, כשעל הנשק הותקנו המתפסים והידית. באישום זה יוחסו למשיב 2 עבירות של קשירת קשר ועסקה אחרת בנשק בצוותא עם משיב 1, לפי סעיף 144(ב) לחוק וסעיף 29. למשיב 3 יוחסה נשיאת נשק וחלקי נשק- לפי סעיף 144(ב) לחוק.

עוד יוחסה למשיב 3, במסגרת האישום השני, נשיאת נשק מסוג קרבין ביום 24.1.21 ביחד עם משיב 1, ולמשיב 2, רכישת חמישה אקדחים ביחד עם משיב 1, ביום 22.9.20.

5. תחילה חלקו כלל המשיבים על קיומן של ראיות לכאורה אך בהמשך הודיעו משיבים 1 ו-4, כי מסכימים לקיומן והופנו לתסקיר. משיבים 2 ו-3, חלקו בעיקר על עוצמת תשתית הראיות הקושרת אותם לכאורה למעורבות במעשי האישום הראשון.

עיקרי המחלוקת בין הצדדים

6. התשתית הראייתית בתיק מבוססת על מקבץ ראיות נסיבתיות, ובין היתר, דוחות מעברי כלי הרכב ע"פ מערכת "עין הנץ", אמירות משיב 1 לפני מדובבים בנוגע לחלקם של המשיבים, ניתוח נתוני תקשורת ממכשיר הטלפון של משיב 1 הכוללים התקשרויות רבות עם משיב 2 ומשיב 3 והתכתבויות בין המשיבים השונים ביישומן טלגרם. לטענת המבקשת, בין המשיבים למשיב 1 התנהלו קשרים עסקיים בתחום סחר ומכר בנשק, המשיבים נכנסו עם משיב 1 לשטחי הרשות, למטרת ביצוע עסקת הנשק מושא האישום הראשון, ובדרך היציאה, שימש רכבם כרכב פותח ציר לאפשר יציאה בטוחה של רכב משיב 1, בו הוטמנו כלי הנשק.

7. ב"כ המשיבים, עו"ד ז.ארבל, התמקד בטיעונו הכתובים ובע"פ בעיקר בשאלת מעורבות משיב 2 באישום הראשון. למעשה, ההגנה אינה חולקת על מעורבותם הלכאורית של המשיבים במיוחס להם ביתר האישומים. באשר למשיב 3, שאלת מעורבותו באישום הראשון תיגזר מההחלטה בעניינו של חברו, משיב 2. באשר לאישום הראשון מאשרת ההגנה כי, המשיבים 1-3 חברים, בני אותו ישוב, נסעו ביחד עם משיב 1

לשטחי הרשות אך סבורה שלא ניתן להסיק מעצם נסיעתם המשותפת, כי היו מעורבים בביצוע עסקת הנשק. ההגנה הפנתה לכך שאין כל ראיה ישירה הקושרת את המשיבים לעסקת הנשק, המו"מ נוהל בין משיב 1 למשיב 4, כלי הנשק נמצאו ברכב בו נהג משיב 1, כאשר שני כלי הרכב יצאו ממחסומים שונים המרוחקים האחד מהשני מרחק ניכר. עוד נטען, לחולשת ראיות הקושרת את משיב 2 למספר הטלפון שיוחס לו (סיומת 102), וגם אם ייטען שבעבר עשה בו שימוש, ברי כי בזמן שנעצר לא היה בשימוש, לראיה נעשה בו שימוש גם לאחר מעצרו. עוד ביקשה לדחות טענת המבקשת, כי המשיב 2 המשיך להשתמש במספר הטלפון 102 ביישומון הטלגרם, כשלשיטתה הדבר אינו אפשרי טכנית ובלתי סביר.

8. המבקשת מצדה, עותרת לדחיית כלל טענות ההגנה ולקבוע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה. לשיטתה, מכלול הראיות הנסיבתיות קושרות את המשיבים לעסקת הנשק מושא האישום הראשון והמשיב 2 אף אישר את משלוח הודעות הטלגרם למשיב 1. המבקשת אינה חולקת על כך, שכלי הרכב יצאו ממחסומים שונים אך מבקשת לשים את הדגש על מועד משלוח הודעות העדכון ממשיב 2 למשיב 1, המעיד על כך שעד לאותה עת נסעו בצמידות, ולאחר מכן, וכחלק מהתכנית העבריינית, כדי להרחיק עצמם מכלי הנשק, בחרו לצאת ממחסום שונה. עוד הפנתה לראיות רבות, ובין היתר מידע שמסר המשיב 2 בעצמו במסגרת חקירות קודמות, הקושרות אותו למסר הטלפון 102. עוד מוסיפה ומפנה לגרסת המשיב 2 בחקירותיו, לפיו נכנס לשטחים למטרת מפגש אינטימי עם אשה אך לא סיפק כל מידע נוסף ולשתיקת משיב 3 בכלל חקירותיו.

דיון והכרעה

9. **לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים וחומרי החקירה הרלוונטיים לעומקם אני סבורה, כי קיימות ראיות לכאורה מבוססות, ואלו יוצרות מסכת מפלילה ביחס למשיבים ברף הנדרש כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתם במיוחס להם בכתב האישום.**

התשתית הראייתית הלכאורית

10. כידוע, סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) מורה כי נאשם ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו רק אם נוכח בית המשפט כי קיימת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. על כן, בית המשפט נדרש להשתכנע כי יש בראיות הגולמיות שלפניו פוטנציאל הוכחתי המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה.

11. במקרים, שבהם התשתית הראייתית כוללת ראיות נסיבתיות בלבד, ללא ראיה ישירה הקושרת את הנאשם לכתב האישום, ניתן להורות על מעצר עד תום ההליכים. זאת, כאשר הראיות הנסיבתיות הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר קיומו של סיכוי סביר להרשעה, להבדיל מקיומו של הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 21 (19.12.2013); בש"פ 2898/15 ביטון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה

29 (21.5.2015)). כאשר קיימות ראיות נסיבתיות הקושרות את הנאשם לכתב האישום אך קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת או שקיים בהן חוסר או חולשה ראייתית, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שניתן להסתפק בשחרורו לחלופת מעצר.

12. כתב האישום מייחס למשיבים 1-3 מספר עסקאות נשק, אחת מהן, במסגרת האישום הראשון, מול משיב 4. אין חולק כי, משיבים 1-3, המתגוררים בישוב ג'דידה-מכר שבגליל המערבי, חברים. הציר המרכזי המקשר בין האישומים הוא המשיב 1, משיב זה אף נעצר כשכלי הנשק מוסתרים ברכבו. מחומר הראיות בתיק עולה, שבידי המשטרה היו אינדיקציות לכך, שהמשיבים מעורבים בעסקת אמל"ח ובכוונתם להעביר כלי נשק משטחי הרשות לתחומי המדינה, על כן התפרשו במחסומים שונים, מחסום חוצה שומרון ומחסום רנטיס, וכשהמשיבים עברו את המחסום בדרכם חזרה לארץ, נעצרו. הראיות המרכזיות הקושרות את המשיבים לביצוע המעשים המיוחסים לו הן תוצרי החדירה למכשיר הטלפון של משיב 1, שם נמצאו התקשרויות רבות בישומי טלגרם וואטסאפ בין המשיבים, וכללו גם תמונות של כלי נשק. במסגרת פעולות החקירה הרבות שבוצעו, הוכנסו מדובבים לתאו של משיב 1, תמצית תוצרי השיחות ביניהם פורטו בשני דו"חות פעולה, חלק מהחומר מצוי בהליכי חיסיון. במסגרת שיחות משיב 1 עם המדובבים, בעיקר המדובב מאור, שיתפו בפרטים רבים על חייו, סיפר לו כיצד נעצר, ועל חבריו הנוספים אך טען, כי לא ידע, גם לא חבריו, על המצאותם של כלי הנשק ברכבו.

13. האישום המוקדם בזמן המייחס למשיבים מעורבות בביצוע עבירות נשק הוא האישום השלישי. שם נטען, כי כבר ביום 9.9.20 רכשו המשיבים 1 ו-2 חלקי נשק, אלו הועברו בהמשך לחזקת משיב 3, שנשא ביום 23.9.20 שני רובים טעונים במחסנית ועליהם המתפסים וידית הסתערות, שנרכשו ע"י המשיבים 1 ו-2. הראיה המרכזית הקושרת את המשיבים לביצוע המיוחס להם באישום זה היא נתוני תקשורת, הכוללים התקשרויות ותמונות שנשלחו בין המשיבים ונמצאו במסגרת חדירה למכשיר הטלפון של משיב 1 (סיומת 6611), במידע שהתקבל ממכשיר הטלפון נמצאו התכתבויות ביישומן הוואטסאפ בין משיב 1 למספר טלפון 050-7002102 (להלן: "טלפון 102"), הנתען כמשיב 2. בין המועדים 3.9.20-26.1.21 נמצאו 552 התכתבויות בין השניים (ראו מסמך צג' ודיסק צ.ש.1, קובץ שיחות ששימש בסיס לאישומים השלישי והרביעי לכתב האישום).

הראיות הקושרות את משיב 2 למספר טלפון 102 רבות וטובות: המשיב עצמו מסר את מספר הטלפון 102 במסגרת חקירותיו בתיקי חקירה שונים, כך בחקירתו מיום 19.5.20 (פל"א 227986/20) ומיום 6.10.20 (פל"א 553507/20) (מסמך המסומן נא'); המשיב מסר את מספר הטלפון 102 כדרך התקשרות עמו לפחות בעשר הזדמנויות בין המועדים אוגוסט 2019-18.11.20 (מסמך טו'), זהו גם מספר הטלפון ששווה למשיב במערכת המידע המשטרתי ובמערכת "שירת סירנה". עוד נמצא מספר הטלפון ברשימת אנשי הקשר במכשיר הטלפון של משיב 1 תחת השם "פיראס נעימה אבו ח'טאב", חטאב הוא שם בנו, למספר הוצמדה תמונת פרופיל של המשיב. לכך אוסיף, כי מדו"ח התובנות שבוצע למספר טלפון זה נמצא רשום בבעלות אשת משיב 2 (מסמך נט'). אמנם ברשימת אנשי הקשר מופיע מספר טלפון נוסף, 050-3548191, בשם "אבו חטאב 3", ולצדו תמונת פרופיל זהה, מדובר בטלפון מסוג טוקמן, ללא בעלים רשום (מסמך מ'), אך לא נטען שנעשה בו

שימוש במקרים שלפנינו (עיקרי טיעון המבקשת, סע' ג'(10))

14. ההגנה סבורה, שמקבץ ראיות זה אינו משכנע ומוסיפה, שהטלפון המשיך לפעול גם לאחר מעצר המשיב, שהחזיק באותה עת במכשיר טלפון הנושא מספר אחר (8202), לטענות אלו אתיחס בהמשך הדברים. לעת עתה, בכל הקשור למספר הטלפון שבו השתמש המשיב 2 במועד האישום השלישי, די והותר בראיות שפורטו כדי לקשור קשר הדוק בין השניים.

מסקנה זו משמשת לנו לעזר גם בבחינת מצב הראיות באישום השלישי והרביעי. האישום הרביעי, מייחס למשיב 2, על בסיס התקשרויות טלפוניות דומות עם משיב 1, ממועדים הסמוכים ליום 22.9.20, רכישה משותפת של חמישה אקדחים בתמורה ל-35,000 ₪. על מעורבות משיב 2 באישום זה, כמו גם על מעורבות משיב 3 במיוחס לו באישומים השני והשלישי, לא חלקה ההגנה. נסכם, איפוא, כי התמונה הראייתית הלכאורית המשתקפת עד עתה, עוד טרם עברנו לדון בעניינו של האישום הראשון, מלמדת על קשר עסקי מתמשך בין המשיבים, בתחום עסקאות סחר בנשק.

15. באשר לאישום הראשון - כזכור המשיב 1, שותפם של המשיבים, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. משיב זה נעצר כשהוא נוסע ברכב הפורד ובדלת רכבו הוטמנו כלי הנשק, רובה צייד ואקדח, והמחסניות. מהראיות ניתן ללמוד שבידי המשטרה היה מידע מוקדם על עסקת אמל"ח שבה מעורבים השלושה ובמהלכה צפויים להעביר כלי נשק משטחי הרשות לתחומי המדינה (דו"ח פעולה של השוטר אלעד לוי, מסומן ט'; דו"ח פעולה של השוטר שמעון טיטואני, מסומן מסמך כב'; דו"ח פעולה של השוטר רס"ר אלנקרי, סומן מסמך לד') עוד נמצאו במכשיר הטלפון של משיב 1 התקשרויות בינו למשיב 4 עובר למועד העסקה ביישומון הוואטסאפ ולאחר מכן ביישומון הטלגרם (דו"ח ניתוח מיצוי ראיות ממכשיר הטלפון של משיב 1; מזכר מיום 3.2.21, סומן מסמך ט'; תמונת רובה שוטגאן במכשיר הטלפון של משיב 1 הזזה לנשק שנמצא ברכבו; ראו גם חוו"ד מז"פ מיום 21.2.21, מסומנת מסמך פה')

16. ההגנה אינה חולקת על מסלול נסיעת כלי הרכב, על כך ששלושת המשיבים נסעו יחדיו לשטחי הרשות, ואף לא על כך שבמהלך היום החליפו ביניהם את כלי הרכב. מספר דקות לאחר שבוצעה חסימה לרכב הפורד, התקבל דיווח על מעבר רכב המשיבים לתחומי המדינה, דרך מחסום חוצה שומרון, הרכב עלה על כביש 6 לכיוון צפון, נעמד בצד הדרך, וכח משטרתית התקדם לעברו (דו"ח פעולה של השוטר יקותיאל אליהו, דו"ח הפעולה של השוטר בן שימול, מסמך לא'). מדו"ח של השוטר אלעד לוי, שעצר את המשיב 1, עולה שנשאל על ידו, האם גם ברכב הב.מ.ו שלו גרמו נזק, סיפר שהרכב היה איתו בשטחים וחזר מתיקון, כשחברו, משיב 3, נוהג בה בדרכו חזרה הביתה.

17. למבקשת אין ראייה ישירה המלמדת על ביצוע עסקת הנשק, ומבקשת להוכיח באמצעות תחילתו וסופו של האירוע על טיבו. אחת מהראיות המרכזיות אליהן מפנה הן שתי הודעות שנמצאו במכשיר הטלפון של משיב 1 שנשלחו לו מיישומון הטלגרם של טלפון 102, האחת משעה 20:13: "בדרך" והשנייה משעה 20:15: "נקי, תמשיך", כשליטתה מטרתן של ההודעות הייתה 'פתיחת ציר' עבור משיב 1. המשיבים נסעו תחילה לאזור מחסום רנטיס ממנו יצא בהמשך המשיב 1, מצאו שאין נוכחות חריגה של כוחות בטחון, ורק לאחר מכן המשיכו בדרכם לכיוון מחסום חוצה שומרון. לטענתה, תזמון יציאתם בדיוק באותה השעה ממחסומים שונים, מלמד על תכנון מראש של פיצול יציאתם, כדי להרחיק עצמם מנשיאת הנשק.

18. האם די במארג ראיות זה כדי ללמד על מעורבות לכאורית של המשיבים בעסקת הנשק? התשובה לשאלה זו, היא, לשיטתי, חיובית. המשיבים, שלמדנו על מעורבותם הקודמת בעסקאות נשק משותפות, נסעו ביחד, הרחק מביתם, ביחד עם משיב 1, לשטחי הרשות. המשיבים עשו שימוש ברכבו של משיב 1 וברכב בן דודו. המשיבים שהו במהלך היום בשטחי הרשות, טיב מעשיהם אינו ידוע אך בגרסאותיהם לא סיפקו הסבר מניח את הדעת להחלפת כלי הרכב ביניהם. אף יציאתם ממחסומים שונים נראית תמוהה, הרי אם המטרה הייתה נסיעה משותפת, מדוע להם להתפצל בסופה? למשיבים לא היה כל אינטרס להרחיק למחסום הממוקם כ-20 ק"מ מדרך נסיעתם, אלא כחלק מתכנון מראש ובמטרה להרחיקם מנשיאת הנשק. לראיה, דבריו של משיב 1 לשוטר לוי, מהם ניתן ללמוד על תכנית עבריינית שסוכמה מראש, זה ידע היטב מדוע נעצר, צפה את מעצר חבריו וחפוש שייערך ברכבם (שהוא רכבו שלו), ידע מי נהג בו ומהיכן מגיעים.

19. מצאתי לקבל, לפחות בשלב זה של ההליך, את הסבר המבקשת הנתמך בדו"ח מיצוי תובנות ממספר טלפון משיב 1 (וכן ראו הסברים על אפליקציית טלגרם - מסמך סד'), לפיו השימוש בסיס 102 נחוץ לצורך פתיחת חשבון ביישומון טלגרם אך בהמשך, ניתן לעשות שימוש בו, מאותו חשבון, גם באמצעות סים אחר. בחקירת המשיב מיום 14.2.21 אינו מוסר פרטים על מספר הטלפון שלו אך מאשר, כי יצר קשר עם משיב 1 באמצעות שיחות והודעות ביישומון טלגרם (מנתוני הטלפון של משיב 1 ניתן לאתר גם שיחות נכנסות ויוצאות לטלפון 102 במהלך היום). באשר לכך שנותר פעיל גם לאחר מעצר המשיב, מנתוני חקירת התקשורת (דו"ח מחת"ק מסומן נט') עולה, שאכן נרשמה בו פעילות עד ליום 29.1.21, היינו כיומיים לאחר יום המעצר, על אותו מספר ברזל. אין זה המקום לבחון הדברים לעומק וממילא המשיב נעצר כשבחזקתו מכשיר טלפון הנושא מספר שונה. כך או אחרת, המשיב אישר התכתבויות עם משיב 1 באותו היום ואלו נמצאו רק במסגרת יישומון הטלגרם. לגבי מספר טלפון אחר נמנע המשיב מלהשיב לשאלות החוקרים.

באשר למספר הטלפון 191, אליו מתייחס ב"כ המשיב בטיעונו הכתובים (ראו ד"ח ניתוח מיצוי ראיות מסומן סא' וסב'), אפנה להבהרת המבקשת (סעיף ג' 10 לטיעוניה הכתובים), כי נתוניו לא שימשו בסיס ראיתי לאישומים המפורטים בכתב האישום.

20. ב"כ המשיבים הצביע על הריחוק הניכר בין המחסומים, כ-20 ק"מ, על כן, תהה, כיצד יכלו המשיבים לבדוק בזמן אמת האם דרכו של משיב 1 נקיה מקשיים ומכשולים? מצאתי טעם מסוים בטיעונו, בדיקת הדרך נערכה כ-15 דקות לפני יציאת המשיב 1 ממחסום רנטיס. עם זאת, מעורבות המשיבים בעסקת הנשק אינה מתמצה רק בפעילותם בסיום היום אלא במהלכו, כשנראה שביצעו את עסקת הנשק בצוותא וכאמור יציאתם בנפרד אך בתזמון דומה, הייתה אף היא חלק מהתכנית המוסכמת ביניהם.

21. משיב 1 שתק בחקירותיו אך שוחח ארוכות עם מדובבים, כעולה מדו"חות הפעולה של המדובבים מאור ואמיר, בין היתר סיפר שנסע עם חבריו אך לא סיבכם בעסקת הנשק. בשיחה נוספת שנוהלה איתו הצהיר, שהמטרה לא מחפשת אותו אלא את חבריו אך הוא לא ילשין עליהם. עוד ציין שחבריו מממנים את ייצוגו. כשהמדובב אמיר חזר לפניו על גרסתו, לפיה הגיע עם חבריו, הם שהטמינו את הנשק ולאחר מכן החליפו כלי רכב, אישר המשיב. ההגנה ערה לאמירותיו המפלילות של משיב 1 אך סבורה שבשלב זה, טרם הושלמו הליכי החיסיון ומשלא הועברו לעיונם הקלטות השיחות ותמלולן, לא ניתן לייחס לדברים כל משקל ראיתי.

אכן יש מקום להתייחס לדו"חות המפרטים תמצית השיחות, במשנה זהירות וממילא די ביתר הראיות כדי לשמש בסיס מוצק להוכחת חלקם של המשיבים.

לכך אוסיף את שתיקת משיב 3 בחקירותיו, המשיב נחקר מספר פעמים (חקירות מיום 1.2.21, 4.2.21, 14.2.21 ו-17.2.21). במהלך חקירותיו הוצגו לו איכוני טלפון, גרסת המשיבים האחרים, תמונות בהן נראה מחזיק בנשק אך הוא המשיך למלא פיו מים, ולא הציג גרסה חלופית כנגד התרחיש המפליל שהוטח לפניו. בהתנהלותו זו יש כדי לחזק את הראיות כנגדו.

משיב 2, אף הוא נחקר מספר פעמים (בימים 27.1.21, 1.2.21, 4.2.21, 9.2.21 ו-14.2.21), תחילה שתק, בהמשך שלל כל מעורבות בעסקאות נשק. המשיב מסר גרסה, לפיה משיב 1 נסע לתקן את רכבו (ברור שמדובר בגרסה שקרית) והוא עצמו הגיע איתו כדי לפגוש בחורה. המשיב לא מסר כל פרטים על הבחורה בטענה שהדבר יסכן אותה, לא הסביר למה התכוון בהודעות ששלח למשיב 1, מדוע חזר עם משיב 3 ונמנע מלהשיב לשאלות הקשורות למספר הטלפון שלו. מגרסתו אף משתמע, כי משיב 1 יצא משטחי הרשות זמן רב לפניו, גרסה שאינה מתיישבת עם חומר הראיות. גרסתו החלופית של המשיב ביחס למעשיו ביום האישום הראשון רזה ובלתי מבוססת, המשיב התקשה למסור גרסה נגדית לטענת מעורבותו במעשים הנוספים המיוחסים לו.

22. **סיכומם של דברים**, הראיות במקרה שלפנינו- הגם שהן נסיבתיות בעיקרן - מצטברות לכדי מסכת ראייתית לכאורית מוצקה שעומדת ברף הנדרש בשלב זה. מהראיות ניתן ללמוד על מעורבות עמוקה של המשיבים בעולם הנשק הבלתי חוקי, עיסוק בסחר בנשק וגישות לכלי נשק. יש ליתן משקל לכך שלא הוצגה ע"י המשיבים גרסה חלופית השומטת את הקרקע תחת "התרחיש המפליל" העולה מהתשתית הראייתית שהציגה המבקשת. **משכך קיימות ראיות לכאורה טובות להוכחת אשמתם של שני המשיבים, מיוחס להם.**

דיון בעילת המעצר

23. סוגיה אחרונה עניינה חלופת מעצר. הכלל המנחה הוא כי, מסוכנות הנובעת מעבירות נשק היא כזו אשר, בדרך כלל, לא ניתן לאיינה בדרך של חלופת מעצר. בית המשפט ייעתר לפיכך לשחרור לחלופת מעצר בעבירות אלו במקרים חריגים (בש"פ 6837/13 **חרבוש נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 9 (28.10.2013); בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 5 (9.2.2012)).

24. המקרה שלפנינו נמנה על החמורים מבין תיקי הנשק, פרשה הכוללת מספר משיבים, שעיסוקם המרכזי הוא בסחר ומכר בנשק. התמונה המצטיירת בעניין משיב 2, היא של מי שביצע לכאורה רצף עבירות נשק בתקופה קצרה, למשיב עבר פלילי בעבירות אלימות וסמים, כשלפני שנה בדיוק, נגזר דינו בעבירה של החזקת נשק (ת"פ (מח-חי') 31811-11-19), נדון לשבעה חודשי מאסר ותלוי נגדו תנאי חב הפעלה לכאורה. טיב מעשיו ועברו מעידים על מסוכנותו הגבוהה וניתן להתרשם, כי סנקציות עונשיות שמוטלות עליו אינן מרתיעות אותו. נוכח מסוכנותו וההלכה הפסוקה שעליה עמדנו בנושא עבירות הנשק, ספק רב אם תקום אפשרות להגשים את תכלית המעצר בדרך של שחרורו לחלופת מעצר או בתנאי מעצר באיזוק. משיב 3 נעדר עבר

פלילי, מסוכנותו הגבוהה נגזרת מטיב מעשיו. יחד עם זאת, משהופנו שני המשיבים הנוספים לשירות המבחן, לא מצאתי לאבחן ביניהם כבר בשלב זה.

25. אשר על כן, אני מורה על עריכת תסקיר בעניין משיבים 2 ו-3. נקבע לדיון תסקיר (משיבים 2,3) ליום 23.5.21 שעה 10:30.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"א, 19 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה